

Sygn. akt I PK 14/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z powództwa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego (...) w K. na rzecz A. S.

przeciwko (...) Szpitalowi Klinicznemu z Polikliniką SP ZOZ w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 16 października 2018 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K.

z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt VII Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża pozwanego kosztami pełnomocnika powoda w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt VII Pa (...), Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. – w sprawie z powództwa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego (...) w K. na rzecz A. S. i B. Ś. przeciwko (...) Szpitalowi Klinicznemu z Polikliniką - Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w K. o zapłatę – po rozpoznaniu apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt IV P (...): w pkt I. umorzył postępowanie apelacyjne w sprawie z powództwa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego (...) w K. na rzecz B.

Ś.; w pkt II. oddalił apelację w sprawie z powództwa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego (...) w K. na rzecz A. S.; w pkt III zasądził od (...) Szpitala Klinicznego z Polikliniką - Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K. na rzecz Ogólnopolskiego Związku Zawodowego (...) w K. 1.350 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego strona pozwana zaskarżyła skargą kasacyjną. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występujące w sprawie istotne zagadnienia prawne: „i. jaki jest przedmiotowy zakres oparcia na ustawie postanowień porozumienia o zawieszeniu stosowania w całości lub w części przepisów prawa pracy, określonego przepisem art. 9¹ § 1 Kp, określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy - w szczególności, jaki jest dopuszczalny zakres przedmiotowy porozumienia zbiorowego, dla którego jedynym oparciem na ustawie w rozumieniu art. 9 § 1 Kp, jest norma określona przepisem art. 9¹ § 1 Kp? ii. czy dopuszczalne jest zawarcie w porozumieniu, o którym mowa w przepisie art. 9¹ § 1 Kp postanowień niedotyczących zawieszenia stosowania w całości lub w części przepisów prawa pracy określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej - czy takim postanowieniem zawartym w porozumieniu o zawieszeniu stosowania w całości lub w części przepisów prawa pracy, określających prawa i obowiązki stron stosunku pracy, w przypadku braku ich oparcia na ustawie na innym przepisie prawa powszechnie obowiązującego, przysługuje walor normatywności?; iii. jaki skutek ma zawarcie porozumienia o zawieszeniu stosowania regulaminu wynagradzania w okresie pomiędzy podaniem go do wiadomości pracowników, a jego wejściem w życie? Czy zawieszenie regulaminu wynagradzania na mocy porozumienia określonego przepisem art. 9¹ § 1 Kp w powyższym terminie powoduje równocześnie zawieszenie biegu terminu dwutygodniowego od dnia podania go do wiadomości pracowników, czy też termin ten będzie dalej, a zawieszenie regulaminu wynagradzania ma faktyczny skutek dopiero od dnia upływu ww. terminu?”.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną strona powodowa wniosła o: 1) wydanie postanowienia odmawiającego przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, 2) oddalenie skargi kasacyjnej - w przypadku przyjęcia skargi kasacyjnej do

rozpoznania, 3) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia jej w celu merytorycznego rozpoznania. Kwestiami przedstawionymi w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie do rozpoznania rozpatrywanej skargi kasacyjnej zajmował się już Sąd Najwyższy, który postanowieniem z dnia 4 lipca 2018 r., I PK 217/17, w sprawie analogicznej jak niniejsza odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej strony pozwanej. Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejszą skargę kasacyjną podziela w całości argumentację tam przedstawioną. Sąd Najwyższy rozstrzygnął już merytorycznie skargę kasacyjną wniesioną przez (...) Szpital Kliniczny z Polikliniką SP ZOZ w K. w analogicznej sprawie z powództwa Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników (...) przy (...) Szpitalu Klinicznym z Polikliniką SP ZOZ w K. wniesionego na rzecz pracowników strony pozwanej o zapłatę wynagrodzeń. W wyroku z 1 marca 2018 r., I PK 168/17 (LEX nr 2486196), Sąd Najwyższy kompleksowo odniósł się do zagadnień prawnych, podniesionych również w obecnej skardze kasacyjnej. Sąd Najwyższy wraził pogląd, zgodnie z którym zwrot „oparcie ustawowe” należy rozumieć szeroko jako wskazanie w ustawie (wyraźne lub wyinterpretowane) możliwości zawarcia porozumienia zbiorowego, nawet bez bliższego jego określenia. Odnosząc ten pogląd do wykładni art. 9¹ § 1 k.p., Sąd Najwyższy przyjął, że z językowego brzmienia tego przepisu nie wynika, aby przedmiot porozumienia ograniczał się tylko do bezwzględnej zgody organizacji związkowej na zawieszenie stosowania regulaminu wynagradzania. Zawieszenie stosowania regulaminu może być połączone z przyznaniem pracownikom określonych świadczeń (rekompensat), co będzie stanowiło integralną część porozumienia o zawieszeniu stosowania w całości lub w części przepisów prawa pracy. W takiej sytuacji przyznanie waloru normatywnego jedynie postanowieniom zawieszającym stosowanie regulaminu byłoby pogwałceniem zasady lojalności i uczciwości kontraktowej przez uwolnienie pracodawcy od zobowiązania, które stanowiło warunek strony związkowej, od którego uzależniono zawarcie porozumienia.

Rozważania przeprowadzone przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku I PK 168/17 stanowią odpowiedź także na drugie ze sformułowanych przez stronę skarżącą zagadnień prawnych. Porozumienie, o którym mowa w art. 9¹ k.p., może przybrać formę, w której modyfikuje się w okresie zawieszenia określone prawa wynikające z regulaminu wynagradzania. Także w tym elemencie porozumienie posiada walor normatywny.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona skarżąca postawiła także pytanie o skutek zawarcia porozumienia o zawieszeniu stosowania regulaminu wynagradzania w okresie między podaniem go do wiadomości pracowników a jego wejściem w życie. Co do tej kwestii Sąd Najwyższy, w powołanym wyroku I PK 168/17 przyjął, że zawieszenie stosowania regulaminu jeszcze przed jego wejściem w życie wywiera taki skutek, że z dniem ogłoszenia wchodzi on w życie i jednocześnie z tym dniem jego stosowanie ulega zawieszeniu.

Z powyższego wynika, że w rozpoznawanej sprawie nie występują istotne zagadnienia prawne. W sytuacji, gdy Sąd Najwyższy udzielił odpowiedzi co do danej kwestii prawnej, a nie ujawniły się nowe nieznane wcześniej okoliczności mające wpływ na wynik wykładni, nie ma potrzeby przyjmowania kolejnych skarg kasacyjnych, pochodzących od tego samego podmiotu, opartych na tych samych podstawach i formułujących te same wątpliwości interpretacyjne.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy postanowił odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy, stosując art. 102 k.p.c., odstąpił od obciążania strony pozwanej tymi kosztami ze względu na trudną sytuację finansową pozwanego Szpitala, na co strona pozwana powoływała się w toku całego procesu.